

vedkommende i øvrigt ikke opfylder de Vilkaar, paa hvilke saadan Ret i Almindelighed kan opnaas.

Stk. 2. En Læge maa ikke betegne sig som Tandlæge eller sin Virksomhed som Tandlægevirksomhed, medmindre han har bestaaet Tandlægeeksamen eller en særlig Prøve i Tandlægevirksomhed. Ej heller maa han uden at have bestaaet saadan Eksamen eller Prøve udføre Tandfyldning, Rodbehandling, Anbringelse af uaftagelige Tænder, Krone- og Broarbejde, Tandreguleringsarbejde o. lign. Reglerne for den nævnte Prøve fastsættes af Undervisningsministeren efter Forhandling med Indenrigsministeren.

§ 5.

Stk. 1. Maa det antages, at en Læge er farlig for sine Medmennesker under Udøvelse af Lægegerning enten paa Grund af legemlige Mangler eller varig eller med Mellemrum indtrædende mangelfuld Sjælstilstand, hvad enten denne skyldes Sygdom eller Misbrug af Alkohol, Morfin, Kokaïn og deslige, eller paa Grund af udvist grov Uduelighed, afgiver Sundhedsstyrelsen til Indenrigsministeren Indstilling om, at der træffes Foranstaltninger til, at Retten til at udøve Lægegerning fratages vedkommende. Forinden Sundhedsstyrelsen afgiver sin Indstilling, skal Sagen forelægges Retslægeraadet. Endvidere skal der gives vedkommende Lejlighed til at erklære sig skriftlig eller, hvis han ønsker det, at afgive mundtlig Forklaring for Sundhedsstyrelsen i et i den Anledning afholdt Møde, i hvilket ogsaa Retslægeraadet deltager. Retslægeraadet afgiver altid skriftlig Erklæring i Sagen. Endvidere skal paagældende opfordres til — skriftlig eller i det nævnte Møde — at erklære, om han ønsker Sagen afgjort ved Dom eller underkaster sig Indenrigsministerens Afgørelse. Afgives saadan Erklæring ikke inden en Frist af 14 Dage, vil Sagen være at indbringe for Domstolene.

Stk. 2. Under den i nærværende Paragrafs 1ste Stykke ommeldte Sagsbehandling i Sundhedsstyrelsen har den paagældende Ret til overfor Styrelsen at optræde ved eller i Forening med en af ham valgt Tillidsmand, ligesom han og Tillidsmanden paa hans Vegne har Ret til at gøre sig bekendt med samtlige Sagens Akter, saaledes som disse foreligger for Sundhedsstyrelsen.

Stk. 3. I paatrængende Tilfælde, hvor Lægens fortsatte Virksomhed skønnes at frembyde overhængende Fare, kan Sundhedsstyrelsen midlertidig fratage ham Retten til at udøve Lægegerning. Sundhedsstyrelsen skal da straks gøre Indberetning til Indenrigsministeren, der stadfæster eller ophæver Sundhedsstyrelsens Beslutning.

Stk. 4. Skal Spørgsmaalet om endeligt at fratage en Læge Retten til at udøve Lægegerning afgøres ved Dom, foranlediger Indenrigsministeren Retssag anlagt mod paagældende i den borgerlige Retsplejes Former. Dersom Retten frakendes paagældende, kan det ved Dommen bestemmes, at Anke ikke har opsættende Virkning, idet den paagældende dog, saafremt vedkommende er i fast Stilling, ikke som Følge af Dommen kan afskediges af denne Stilling, forinden endelig Domstolsafgørelse foreligger.

Stk. 5. Dersom Indenrigsministeren, forinden han tager Stilling til, om Retten til at udøve Lægegerning bør søges frataget en Læge, anser det for nødvendigt, at denne underkastes Lægeundersøgelse, eventuelt ved Indlæggelse paa et Sygehus eller et Sindssygehospital, opfordrer han Lægen til at underkaste sig saadan Undersøgelse. Vægrer Lægen sig herved, forelægger Indenrigsministeren Spørgsmaalet for den Ret, ved hvilken en eventuel Retssag vil være at anlægge. Retten afgør Spørgsmaalet ved Kendelse. Saadan Afgørelse kan ogsaa af Retten træffes, efter at Retssag er anlagt. Saafremt Lægen undlader at efterkomme en Kendelse, der gaar ham imod, fratager Indenrigsministeren ham Retten til at